

Місто Марії

Святослав Вакарчук

Сонце зійшло над Азовом,
Вітер над дюнами дме.
Холодно, але пісок пахне весною.
Очі вже звикли до втоми –
Надто багато причин.
Мрію, як нам буде знов добре з тобою.

Ні, корабельні гармати
Не розіб'ють мою мрію.
Віру ніколи не зрадить серце мое!
Буде до віку стояти
Праведне місто Марії,
Доки над гордим Азовом
Сонце встає.

Небо гримить над Азовом –
Ворог гарматами б'є.
Звечора навіть бетон пахне війною.
Думати, як буде завтра
Часу немає і причин.
Серце і руки давно звиклі до бою.

Ні, корабельні гармати
Не розіб'ють мою мрію!
Віру ніколи не зрадить серце мое!
Буде до віку стояти
Праведне місто Марії,
Доки над гордим Азовом
Сонце встає.

Ми залишились собою,
Ми загорнулись у ніч,
І вільні уста стисли від болю.
Але в найглибші підвали,
Світло повернеться знов,
Крик нового дня рветься на волю!

І корабельні гармати
Не розіб'ють мою мрію!
Віру ніколи не зрадить серце моє.
Буде до віку стояти
Праведне місто Марії,
Доки над гордим Азовом.
Сонце встає...
Доки над вільним Азовом сонце встає,
Доки над нашим Азовом сонце встає...